

På landet omkring RØDby var der mørkt: ■■■■■■, så mørkt... og derfor kunne de 6 gammelkendte RØDder ikke umiddelbart se den muligvis nykendte RØDder (Mad Tangens), der var stødt ind i det samme som de 6 andre – blot fra forskellig side.

”Hvad er det?”, spurgte *TromPeter*. ”Jeg er jo ikke lettet, før jeg er landet – specielt med fly!”

Den tågede dis var blevet til nat, mens alle 7 stod og undrede sig over, hvad der måtte være på den anden siden, og imens at mørket gik over i morgenRØDen, gik det op for – næsten dem alle – at der skulle være RØDbyfest netop dér, hvor de var.

På den anden side – og på den anden side – manglede de 6 gammelkendte jo ”et-eller-andet”, og på den modsatte side – og anden side – manglede *Mad Tangens* også noget mere end ”et-eller-andet”, for at alt måske kunne komme til at blive en stor musikalsk succes.

Mad Tangens havde netop fået den meddelelse, at hans naboer var så utilfredse med hans ØVeri, at han var blevet sat ud af sin lille lejlighed, så han var gået hjem for at hente sit habengut, som han midlertidigt satte op ad væggen til den væg, han var stødt imod.

På den anden side var de 6 blevet noget trætte af den lange tur og satte sig ned for at hvile lidt.

Det blev morgen, og der skulle være RØDbybyfest. Alle RØDbys’s byRØDder var på spidserne, for denne fest var nemlig den ene årlige seance, hvor de få indvalgte og de udvalgte kunne tale med de mange, de valgte.

Det store RØDbyRØDbyfestudvalg troppede op tidligt den morgen, hvor RØDbybyfesten skulle løbe af stablen.

Alt imens det var blevet morgen, havde de 6 ”gamle” og *Mad Tangens* set hinanden, hilst, og der var også et lille gryn af genkendelighed fra de oprindelige RØDder.

Tiden havde ikke problemer med at gå, og det store RØDbyRØDbyfestudvalg stod og ventede på, at alle de indbudte underholdere skulle ankomme. Alle veje fører imidlertid til Rom og ikke til RØDby, og på grund af vejskiltningen var næsten alle underholdere kørt ombord på færgen og var på vej mod Tyskland.

Det store RØDbyRØDbyfestudvalg var i problemer! Underholderne havde taget fejl af ruten og var kørt mod færgen i stedet for selve det, der var byen,, og næsten alle byboerne var ved at møde op til den store årlige RØDbybyfest.

Da – ja, netop da! – så såvel RØDbyRØDbyfestudvalget som *The Red Caps & Mad Tangens* hinanden, og uanset, at de seks plus den enlige RØDbygianer aldrig havde spillet sammen før, kom der en aftale i hus.

De seks var nu blevet til syv. Ingen af dem kunne spille som sådan. Nu skulle de være over-, under- og baghoved trækplaster til den store årlige RØDbyRØDbyfest.

hvad sidenhen skete, henhører til et ”attende” afsnit.